

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 47. Catharina Angliæ Regina apud Cæsarem & Ferdinandum conquesta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul. XVI
A.C.1528

fi in ejus caussa lentius procedat Pontifex, cum ipse Sacræ Sedi jus suum a Venetis tribui negligeret. Optabat quidem Papa, ut hæc sola ratio caussæ definitioni obfuisse crederetur; verum insuperhabita omni solertia Henricus, & Franciscus Reges brevi edocebantur, quod Pontifex in Hispania cum Cæsare de concordia ageret; unde hac super re querebantur; ast Pontifex sibi fixum in animo destinatumque esse ajebat, ut a neutrius partis studio minime recederet, has quoque suspiciones, quas temere inventas appellabat, ut penitus dissiparet, Campanam in Angliam ablegabat, qui de ejus amicitia Henricum de novo tutum redderet, eodemque tempore huic Legato literas tradidit, quibus Campegius Bullam, cujus supra meminimus, igne cremare, ac divortii sententiam, quantum posset, differre, disertis verbis jubebatur. Campegius quantocius diploma hoc flammis tradidit, ac deinceps novos obtentus quærebat, ut judicii acta retardarentur.

§. XLVII.

*Catharina Angliæ Regina apud
Cæsarem & Ferdinandum
conquesta.*

Ad differendam hanc sententiam non
parum

parum conferebat Catharina An-
 gliæ Regina. Hæc enim summis pre-
 cibus apud Cæsarem, ac Ferdinandum
 Archiducem ambos ejus Nepotes insta-
 bat, ut illius patrociniū in se suscipe-
 rent. Querebatur de Regis proposito
 & multo magis de Volsæi suggestionē,
 simulque exponebat, quibus artibus e-
 jus matrimonium nullum declarari ni-
 terentur; unde utriusque Principis o-
 pem consiliumque efflictim implorabat.
 Ambo occasionem, qua Henrico Regi
 negotium facefferent, læto animo ca-
 ptant, necnon Catharinæ Auctores exi-
 stunt, ut nihil de suis juribus remitteret,
 minus vero eorum consiliis acquiesce-
 ret, qui ei ingressum in monasterium
 suaderent; præterea Reginæ significa-
 bant, ipsis apud summum Pontificem
 sat auctoritatis esse, ut in ejus causa,
 quod æquum est, decerni facerent, &
 si forte res ipsi deterius accideret, &
 usque ad extrema deduceretur, tunc i-
 psis non deesse media, quibus suæ Ma-
 terteræ causam potenter tuerentur. I-
 gitur Catharina istorum promissis suf-
 fulta a suo Marito divelli constanter re-
 nuebat, ac cum Rege eadem qua antea,
 connubii societate utebatur, nec pro-
 pterea majorem morum gravitatem,
 aut animi mæstitiam præseferabat, sed
 communem cum Rege lectum ac men-

Sæcul. XVI.
 A C. 1528.

Sæc. XVI.
A.C. 1528.

Cavendish.
cap. 10. p. 22.
§ 23.

fam semper habebat. Campegius quoque nomine summi Pontificis Henricum assiduis precibus hortabatur, ne Reginam suam dimitteret, eo quod ejusmodi divortio ingentem nomini suo labem inureret, potiusque in præsentis rerum vicissitudine belli, quod ei cum Cæsare immineret, rationem haberet: Cum vero Campegius Henricum his monitis minime permoveri cerneret, ac insuper funestos hujus negotii successus pertimesceret, ex mandato Pontificis Catharinæ consilium dedit, ut ab Henrico sese sponte separaret, atque ad quoddam Monasterium se reciperet.

§. XLVIII.

Catharina ultro se a Rege separare, a Campegio admonita.

Cum vero maximæ difficultatis res sit, ut quis coronam, quam jure sibi impositam tenet, abiciat, suamque libertatem missam faciat, quamdiu illa fruendi spes affulget, hinc Catharina ad Campegi propositionem surdas præbebat aures. Hanc Reginæ constantiam, finistrosque successus, qui inde orientur, ambo Legati semper magis magisque pertimescere cæperant, quocirca Reginam adeunt, comitantibus eos

Can-